

การแสดงໂຫຣທັນສື່ອງ ๙

ໂຄຍຄະແຜແທກລະຄາ ເຊື່ອງ "ພອບຸນຮາມຄໍແຫນນທ່າරາຊ"

ພວມຄວຍນາງສາວໄທຍ ສີ ພ.ສ.

ຮ່ວມຄວຍສາມາດມືມຍເກາສິລປາກ ນາງ-ຖຸຍາງຄ

ວັນທີ ๒๖ ກັນຍານ ພ.ສ. - ๒๔๓

○○○○○○○

ສ້າສົດ ພຶ້ນອົງທີ່ຮັກຂາດທັງໝາຍ

ມ ໂອກສົນບຣາດູແສກລະຄາ ເຊື່ອງ "ພອບຸນຮາມຄໍແຫນນທ່າරາຊ" ໄດ້ເຮັດວຽກຮ່ວມໃຈ
ກັນມາແສກລະຄາ ບ່າທເພັນຮັກຂາດ ບາງຄອນ ເພື່ອໃຫ້ກໍາລັງໃຈໃນຄວາມຮັກ ຮະເລີກດິນໜ້າຕີໃຫຍ່ທີ່ຮັກຂອງເຮົາ
ການນູ້ນ້າຫຼັກສົນບຣາດູແສກລະຄາ ບາງຄອນ ເພື່ອໃຫ້ກໍາລັງໃຈໃນເລືອກຂອງພື້ນອົງຫາວໄທຍ ນາດັ່ງແຕບການພູ່ນູ່ຂອງເຮົາແລ້ວ ການແສກໃນ
ວັນນີ້ຈະໄກ້ຄສຣາມມາຈາກບທລະຄາຂອງ ພົກຕີ ລຂວງວິຈິතຮາທການ ບາງຄອນ ບາງເຮືອງ ເປັນຄອນສັນ ທີ່
ຄັ້ງນີ້ ຈາກລະຄາ ເຊື່ອງ "ເລືອຄສູພຣາມ" "ຮາຊນູ້" "ສຶກດາວ" "ນໍາຫາເຫົວ" ນອກຈາກນີ້ເຊື່ອງພື້ນເສຍ ອີ່
ເຊື່ອງເກີຍກັບຕໍ່ກໍາລັງໃຈໃນເລືອກຂອງພື້ນອົງຫາວໄທຍ ວິຊານ ວິທີການ ແລະ ເຊື່ອງສຸດທ້າຍ ຈາກທີ່ ๘ ຈາກ
ເຮົາບຂອງພອບຸນຮາມຄໍແຫນນທ່າරາຊ ໃນສັນຍຸ້ນຫັນ ຫຼັງຄະແຜລະຄາພອບຸນຮາມຄໍແຫນນທ່າරາຊ ໄດ້
ເຄຍແສກພື້ນເກີບເງິນສ້າງອຸ້ນສ້າວຢືນພອບຸນຮາມຄໍແຫນນ ແລະ ສ້າງໂຮງເງິນພອບຸນຮາມ ໄດ້ເງິນຈຳນວນ
ໜ້າຍລານນາທ ສໍາເຮົາເຮັດວຽກໄປແລ້ວ

ນີ້ ໂອກຄະແຜແທກລະຄາ ພອບຸນຮາມຄໍແຫນນນີ້ ເປັນພື້ນແສກກົມສັດ ທີ່ສົມມັກແສກແລະ
ໄຫ້ຮັບເຊີ່ມາ ເປັນການສ້າງຄວາມຮັກສາມັກຕີກໍາລັງໃຈກັນທຳການກາງກຸດ ເພື່ອຫ້າຕີບານເມື່ອອາຍາງແຫ່ງ
ທຸກຄົນທາງເລື່ອສະຫຼຸກ ທີ່ອາຍາງໄດ້ໄວ້ບໍລິຫານທີ່ກໍາລັງໃຈກັນທຳການກາງກຸດ ເພື່ອກັນການຮັກສາມັກຕີໄຄມັນຄົງໃນ
ນີ້ວັນແຕກແຍກ ຕັ້ງທີ່ຫານຈະໄດ້ເຫັນປະຈັກພະຍານໃນການກາງກຸດແສກວັນນີ້ ເພື່ອໃຫ້ເນັມສົມກັບເຈຕະນາ-
ນິວິສຸຫຼົງຂອງພວກເຮົາທຸກຄົນ ຈຶ່ງຈະຂອງເວີມກົງຄວຍເປັນ "ຂອອຸທິກ" ຈາກບທລະຄາ ເຊື່ອງ "ອານຸກາພແໜງຄວາມ
ເລື່ອສະດ" ບ່າທປະພັນຂອງ ພົກຕີ ລຂວງວິຈິතຮາທການ.

"ຂອອຸທິກ"

ຂອອຸທິກ ທີ່ເລືອກນີ້ແລະ ຂົວົວ ຂອງຫ້າຫັນນອງ
ເພື່ອໄທຍວັນນາ ເພື່ອໂຫຼາກຕາຂອງໄທຍ ອົບຕົດອົບປອກກັຍ ເປັນຄືນໄທຍແຄນທອງ
ໃຫ້ຫ້າຕີບານເມື່ອນີ້ປະເທົ່າງສູງສັງ ເອກຮາຊທໍາຮັງ ອົບນີ້ວັນມັງມອງ
ຂອໃຫຍຮັກ ມຸງສາມັກຕີ ພັກນິຕີໃນຕີ ຕັ້ງພື້ນອົນ
ໜ້າຍກັນຮັກນາດິນແກນ ແນີ້ອົນຮັກນາແພນິນທອງ ເພື່ອຄົບສົນອົນ ຖຸນຂອງຫ້າຕີໄທຍ.

ຂອເຊີ່ມຫານຮັນໄກແລວກະ

(ການແສກ) ແກ້ໄຂສາມເຫລາຫັກ ແລະ ທ່າງວັດ ນາງສາວໄທຍ

ຈີຣັນທັນ ເສຸກນັນຫຼຸນ,
ແສງເຄືອນ ແມນວງກ
ອກັນຕີ ປະບູຫຼາເສົ່ນ
ວາງຸ່ມ ແສງຕີວິນວິນ

รายงานนายทหารหั้งสามเหลาทัพ ที่ได้ให้เกียรติมาร่วมคราวและ คั้นนี้.-

ทหารบก

พ.ต.สุรศักดิ์ บูรณ์การ
 พ.ต.สุเมธ บุญลักษณ์
 พ.ต.วีระจัน ทรัพย์
 ร.อ.ปราโมทย์ ชูปผล
 ร.ต.นิมิต คงนิที
 ร.ต.บุญเลิศ บุญยานันทน์

ทหารเรือ

นาวาตรี ประเสริฐ พองสมุทร
 เรือเอก วินัย อินทะระสมบต
 เรือโท อภิวัฒน์ สมัครงาน
 เรือโท ปราโมช ป้อมน้อย

ทหารอากาศ

นาวาอากาศตรี วิชัย ทองคำ^๑
 นาวาอากาศตรี ฤทธิ์ พักอังกูร
 เรืออากาศเอก ยงยุทธ บุญอะริยะ
 เรืออากาศเอก มนพ นุนจินดา

คณะกรรมการขอขอบคุณ คณะกรรมการหั้งสามเหลาทัพ ไว้ ณ ที่นี่ครับ.

และรำべิกโรง ๓ คน

ด้วยความช่วยเหลือจากสมาคมศิษย์เก่า ศึกษาการ นาฏ - ศูริยวงศ์
 รายงาน คั้นนี้.- ลักษณ์ ชุควิทย์

อุมา ชุควิทย์

บุญราษฎร์ บุญราษฎร์

เจ้าก็เป็นเดือดหรา	ชาญชิงชัย
เมื่อเติบใหญ่	แล้วจะตอง
แม่จะสอน	กลอนเกลี้ยง
จนลูกโถ	จะไก่ชู

"นิตรแท"

นิตรแท	พื้นแม	ที่สักรัก
กองเชือก	เกียรคิศก็	ไว้ในสม
อันดอกไม	หนองหวด	กลินหวานลม
คือ คุณแม	ที่อุบบ	ทวยความคี
แม่นเนื้อขยัน	กรากกรำ	ทวยการงาน
แมกอยใน	ความสำราญ	ลูกเต็มที่
อันสมบต	ที่แท	ของแม่น
คือรักลูก	เพิ่มทรัพ	คลอดอกกาล

สวัสดี พี่น้องหงหด้าย

ชาติโกลเดียงกันนั้น หาครัว เกลี่ยคังกันไม่ ไม่ครีเป็นสิ่งพึงประดูนา ไม่ว่าในหมู่ชนชาติใด ถึงแม้วาตานประวัติศาสตร์นานเนื่องจะเคยทำสัมภารัณ์กัน แต่ทางจีตใจของพลเมืองปัจจุบัน นี้มิได้เกลี่ยคังกันเลย

มาถึงเวลานี้ เราเมื่อความจำเป็นที่จะต้องระลึกถึงความจริงอีกอย่างหนึ่ง คือวาระชาติ ที่เราเรียกว่า "เขมร" ในเวลานี้เป็นพวกในนั้นแน่ นักประวัติศาสตร์โดยมากถือว่าเขมรเป็นเชื้อชาติ ที่สืบทรัตนจากชนโบราณนั้น ทุกๆ เป็นการสันนิฐานที่ง่ายเกินไป เขมรเดิมนี้คือไทยพวกหนึ่ง ซึ่งไปตกลอยู่ในคืนแคนขอนโบราณ ไกรรับการอบรมตามแผนของทุก ๆ อย่าง จึงถูกสมมติเรียกชื่อว่า "เขมร" ไป เช่นเดียวกับไทยพวกนั่น ซึ่งไปปะปนกับเชื้อสายละว้า กู้อกเรียกว่า "ລາວ" ความจริงก็เป็นไทย เราแห่งนั้น

ควรที่เราจะนี้ไม่ครีจีตคือเขมร ตลอด เสมือนหนึ่งว่า เป็นญาติร่วมสายโลหิต หัวใจของมนุษย์ควรจะมีเนตถ้าอาร์คอกัน ในครีจีตเป็นทางให้เกิดความสุขความเจริญ เราเมื่อเชื้อชาติ ค่าสนา และ วัฒนธรรมอันเดียวกัน

ตอนนี้เป็นตัวอย่างลักษณะหนึ่งที่แสดงถึงความรักใคร่ไม่ตรึงหน้างไทย กับ เขมร ตั้งต่อจากเรื่อง "ราชมนู" สมมตินาม "ເຫຼືອແຂງ" เป็นนางเอก เชื้อชาติเขมร และ "ราชมนู" เป็นหารคนสำคัญที่สุดคนหนึ่งของไทย ครั้งแรกคินสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ตอนนี้เป็นฉากที่ ๑ สมมติ เป็นทุ่งนาในเวลากร้างกัน (คนที่ทำเพลง "มาหากเรา") ราชมนูไทยชายหญิงคบหากันแล้วรักษาไป

การแสวงรำคบไฟ ให้รับความกรุณาจาก ดุษจันรงค์ สุวรรณปala โรงเรียนศรีจำนำงค์
วิทยา ถนนกินແคง อาจารย์อังคณา สุวรรณปala อาจารย์ไน

รายนามครูผู้ควบคุม

อาจารย์อังคณา สุวรรณปala

สุรภี พัฒนา

อภันทรี ปราโมช

รายนามผู้เสก

ต่อไปนี้ คือตอนมาจากการ "ราชมนู" นี้แสวงเป็น "เพ็ญแข" นางเอก וארุณ แสงกิรินภิวน
และ เป่าว พิชัยรยงค์ศรีกานต์ แสวงเป็น "พระราชนู" ในบทละครเรื่องนี้ ไม่ใช้ชื่อในระหว่างอยู่
เช่นรัว "นายแสน" เชิญชมคะ

แสน ผู้จะกลับเมืองไทย เวลาเดินทางเด็กพระนเรศวรเป็นเจ้า ทรงทำภารกุชาติบ้านเมือง ผู้
เชื่อว่า เมืองไทยกำลังต้องการคนอย่างผู้ไปเป็นทหาร

เพ็ญแข ฉันก็นึกเหมือนกัน คนที่มีกุญแจอย่างคุณ ควรจะไปทำการอะไรที่สำคัญยิ่งกว่าที่จะมาอยู่ที่นี่
ไปเดือะ เพ็ญแข ในวานรอก

แสน คุณเพ็ญแข ทำในคุณน้ำใจตลอดทุกๆ เดียว (คนครีสากลเริ่มบรรยายเพลง "เพ็ญแข"อย่างเบา)

เพ็ญแข ฉันอยากให้คุณไป แท้ทิคถึงคุณ พี่แสน ฉันจะเรียกว่าพี่แสนตลอดไป ขอให้พี่แสนเรียกฉันว่า
ฉัน หรืออย่างน้อยๆ เรียกแท้ชื่อว่า "เพ็ญแข"

แสน เพ็ญแข พี่รักเพ็ญแข รักแท้ทันแรกที่เข้ามาในบ้านนี้ แท้ท้องเจี้ยมคัวไม่กล้าแสวงความรัก
ให้แล้วเห็น

เพ็ญแข รักค่ะ เพ็ญแขจะรักพี่แสนคนเดียว อายุกี่มีเพ็ญแขนะค่ะ

แสน พี่จะไม่ลืมเลย ไม่ลืมหึงความรัก ไม่ลืมหึงบุญคุณ

(คนครีทยุค)

เพ็ญแข ขอจะไร้แลนสักอย่างหนึ่งให้ในมหะ
แสน อะไว้นอง
เพ็ญแข คือว่า ถึงแม่นองจะรักพี่แลนเทียงไว้ ก็ยังมีสิ่งหนึ่งซึ่งนองจะหดหู่รักบึงก้า คือ ชาติ
และประเทศของเขมร ถ้าพี่แลนจะไปเป็นทหารกรุุศรีอยุธยา ขอให้พี่แลนพยายามไป
รบทางนั้น ขออภัยนารบเขมรและนະຄອນ
แสน แต่ทหารต้องทำการทำสังขของบังคับบัญชา ทหารไม่มีทางที่จะเลือกไปค้านโน้น ค้านนี้
ให้ตามชอบใจ
เพ็ญแข แต่พี่แลนก็มีทางที่จะออกหน้าอาสาไปทางอื่น ก่อนที่จะลูกใช้มาทางเขมร พี่แลนจะเป็น
ศัตรูกับโครงสร้างเพียงไว้ เพ็ญแขจะเป็นฝ่ายเข้าชิงพี่แลนเดือน แต่ถ้าพี่แลนเป็นศัตรูกับ
ประเทศไทย เเพ็ญแขก็จำเป็นจะต้องเข้ากับชาติ และประเทศของเพ็ญแข เห็นใจให้
คงพี่แลน เข้าใจให้ในมหะ (คนครีเริ่มบรรยายเพลง "เพ็ญแข")
แสน เข้าใจก็แล้ว พี่ขอelanong ขอให้เพ็ญแขบุกมั่น ขวัญชนกวน้ำพี่จะกลับมาเมืองเขมร
ลากอนเพ็ญแข

"เพ็ญแข" (ร้อง ๑ เที่ยว)

บทของนายแสน

เพ็ญแข	เชิญให้เจ้าเหลือบแลด แต่เมื่อลับยอดไม้ จะเงียบเหงาเข้าเย็น	แลกคุณทรัพน์เพ็ญ แล้วจะไม่แลกเห็น เมื่อไม่เห็นเช่อย

บทของเพ็ญแข

พี่แสน	นองเห็นอ่อนอยู่เบื้องหนัน พี่จะไปไกก์เหยา เมื่อไรจะเห็นหนานอง	ให้หวังแซนพี่ประคอง นองจะเปาขุนหน้อง อยกันสองคน เอย
รักแท	รัก (นอง-พี่) หนักแนนแท้ หากจะต้องราՐາກ จะไม่ลืมอลาัย	จักไม่แปรปรวนไป แมจะหางไปไกก์ เชือใจ (พี่-นอง) เอย

- - - -

ล้วนฉากคำยเพลง "ชายชาติทหาร" และเพลง "กืนเด็กชาวไทย" รายนามผู้แสดง ตั้งนี้.-

"ช้ายชาติหาร"

ช้ายชาติหาร	ช้ายชาติหาร	เร้าจะถาย	เพื่อไทย	ในเมืองกรุงรัตน์
หารไทย	เลือกไทย	ใจกล้าหาญ		
ชาติทองคำ	ขอนสัก	ให้หงส์ลัน		
พบศัตรุ	จะเข้าสู	กับคนนิน		
รักษาดิน	ของไทย	ให้ไทยดี		
ช้ายชาติหาร	ช้ายชาติหาร	เร้าจะถาย	เพื่อไทย	ในเมืองกรุงรัตน์
อันชีวิต	ร่างกาย	ใจกล้ม		
แท้ชาติไทย	จะไม่ยอม	ให้คัมภูนย์		
ยามสงบ	เตรียมรบ	ให้พร้อมมุ่ง		
เพื่อเหตุคุณ	เกียรติไทย	ไว้ไว้ที่		
ช้ายชาติหาร	ช้ายชาติหาร	เร้าจะถาย	เพื่อไทย	ในเมืองกรุงรัตน์

"ทันเดิชava ไทย"

(สร้อย)	ทันเดิชava ไทย	อย่างลับในลุ่มนอง
ชาติจะเรืองสำราญ		กเพาะเรางหงหลา
ตามวันลับมัวหลง		เราก็คงจะถาย
เราสองเร่งชวนช่วย		ทันเดิชava ไทย
บ้านเมือง ยามเพื่องทุ่ง รุ่งเรือง ก็อย่าง ชวนช่วย		
เบกอค้า ศึกษา		กราจะพา กันถาย
จำไว้ เกอะสาย		ทันเดิช ชาava ไทย

(สร้อย)	ชาติไทย	เร้าไม่นอน	ขอนไกร	จะสูน	ชี้ฟลาย
หวังคง	แหลมทอง			เราพื่อง	หญิงชา
อยาในชาติ	ศูนย์หาย			ทันเดิช	ชาava ไทย

(สร้อย)

จากท่อไปเกี่ยวกับเหตุการณ์เมืองจันัน เป็นการแสดงของคำรำชาวยแทน ประกอบค่วย
เพลงขอ พอกศรี หดวงวิจิตรวาทกร ผันคำรำชาトイ วิชาน รินทรากม เป็นผู้ประพันธ์เรื่อง

รายงานผลแสดง ทั้งนี้.-

จีรันันทน์ ลักษณ์

ร.ก.ต. ชีวน

จ.ส.ต. ปรีชา

คำกับท่อไป เป็นการแสดงจะกรต้อนหนึ่งของ "ศึกดกลาง" เรื่องนี้ทำขึ้นโดยอาศัยประวัติศาสตร์ และเพื่อเชิญเกียรติของวีรชน ผู้ได้ทำคุณอันยิ่งใหญ่ให้แก่ชาติไทย ซึ่งนับเป็นคุณอย่างอันที่ ที่ชาติไทยมีโอกาสจะทำได้

ประวัติศาสตร์สองหานนี้ เป็นชาวกลาง ในสมัยรัชกาลที่ ๕ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ มีกาล ๑ หองคำ เป็นเจ้าเมืองฉะาง มีบุตรอีก ๔ คน กันที่ ๑ ชื่อ จันทร์ กันที่ ๒ ชื่อ มุกต์ กันที่ ๓ เป็นชาย ชื่อ หองพูน กันที่ ๔ เป็นชาย ชื่อ หองเย็น และ กันที่ ๕ เป็นหญิง ชื่อ นา เมื่อเดิมโภชัน มีค่าให้บุตรชื่อจันทร์ สมรสกับนายภักดีภาร เป็นชาวเมืองกะกัวหุง บุตรคนที่ ๖ ชื่อมุกต์ สมรสกับ นายดาด เป็นชาวกรุงเทพฯ และเนื่องนายหองคำบิทางดึงแกลกราม ร.ก.ไนมฉบนายในบุตรเขย คือ นายภักดีภาร เป็นผู้ปกครองบ้านเมืองแทน ได้รับแต่งตั้งจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เป็นพระยา ฉะาง ต้อมากดึงอสัญญากรรม คุณหญิงจันทร์ จึงมอบให้หองชัยกันโถ ชื่อ หองพูน มีชื่อการปักครอง และพื้นที่ชาวหังส่องคนช่วยทุกแห่งบ้านเมือง ระหว่างหองหองตราแต่งตั้งอยู่ พระเจ้าปาราดง เจ้าแผ่นดิน พะมา เกษห์พัชรนาถ ๒ ห้า ยกมาตีไทยหลายทาง แต่ในที่สุดพัชรนัยจะมาตีเมืองฉะางทองหนึ่งเรือ ไป เพราความพร้อมใจและเปลี่ยนลักษณะของคุณหญิงจันทร์ และ คุณอุ่นแห่งมุกต์ นองสาว

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก จิ โปรดเกล้าฯ ให้มีหองตราอุดไปยังเมือง ฉะาง ตั้งคุณหญิงจันทร์ เป็นหัวเทพบัตร และ คุณอุ่นแห่งมุกต์ เป็นหัวครรชุนหรา เป็นการเฉลิมเกียรติ วีรศาสตร์ไทย และหั้งให้หมายหองพูน เป็นพระยาฉะาง

โดยเหตุที่เป็นเรื่องกระกร จึงให้สมมติค้าพระเอก นางเอก ให้เฒ ผู้แสดงเป็นสุกจิตต์ พระเอกของเรื่อง ณรงค์ เสารลักษณ์ ผู้แสดงเป็น เนื่อง นางเอกของเรื่อง แสงเตือน แม่นางค์ ผู้แสดงเป็นหัวเทพบัตร คุณหญิงฉะาง นามเดิมว่าจันทร์ สุกจิตต์ ภูมิจิตร ผู้แสดงเป็นหัวครรชุนหรา นองสาว นามเดิมว่ามุกต์ ร.อ.หญิงจำนงค์ เจริญผล การแสดงจะได้เริ่มจาก เพลง "ศึกดกลาง" สนนดีเป็นชายฝั่งทะเลเมืองฉะาง ขอเชิญชวนไทยและคณะ

สุกจิตต์

เพลง "ศึกดกลาง" เป็นเพลงที่ได้เคยร้องกันเอง พี่จะไม่ร้องกันให้雁แมตรอง -
คนเดียวไว้ร้องในใจ เพราจะเมื่อนอกถึง เพลงนี้ขึ้นมาก่อนจากจะร้อง ให้แนบทะร้องเป็น
เสียงเพลง

เนื่อง พลุ่มทำนอง เสียงหมาดแล้วกระซิบ
สุกจิทต์ ในลิ่มเลย ยังจำให้ตกอณ
เนื่อง จริง ๆ หรือคร

(คนครีสตากทำเพลง "คลื่นคลาง")

"คลื่นคลาง"

เนื่อง	คลื่นชักครั้นคืนครั้นเครง	
สุกจิทต์	นิ่งฟังรังเวง	ดังเพลงกลอนใจในเพลิน
เนื่อง	เสียงน้ำเหมือนหนึ่งร้อง เชิญ	
สุกจิทต์	ให้เราเที่ยวเดิน	เลียบเล่นที่ชายหาดทราย
เนื่อง	ความรักจักไม่เคลื่อนคลาย	
สุกจิทต์	จวนจนซึพสลาย	จะรักแทนองนางเที่ยว
เนื่อง	พบใหม่ก็จะไม่กลับเหลียว	จะหันน้องเปลี่ยว
	ชาบีคงสืบว่าสนา	
สุกจิทต์	เจ้าอย่านึกແນงวิญญา	พ่มอบชีวា
	ให้นองแล้วในขอคืน	
	(ร้องพร้อมกันอีก ๑ เที่ยว)	

- - - - -

ตามในเรื่องบทตะคร สมมติให้ สุกจิทต์ เป็นลูกของ สุกใจ พระภูที่มั่งคั้งสมบูรณ์ แคบีดา ของเนื่อง เป็นคนยากจน มีชีวิตอยู่กับสองคนกับน้อง พี่ชาย และไกรับการคุหนนิเหี้ยมหายน แสดงความรังเกียจจากพระภูที่มั่งคั้ง

เมื่อมีศึกมาติดเมืองคลาง หังส่องคนอาสาอกรับ ส่วนฝ่ายชายเป็นลูกศรเมืองสุกจั้ง ไกรับ อนุญาตไปช้ากว่า หนีพอยแรมไปสมัครรับเพื่อช่วยบ้านเมืองเช่นเดียวกัน แต่ฝ่ายหญิงกับพี่ชายไปทำการป้องกันบ้านเมืองคลางพร้อมกับคุณหญิงจันทร์ ภาริยาเจ้าเมืองคลาง ทำความดีความชอบไกรับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้ากองทหารคนละกอง ครั้งแรก สุกจิทต์ พระเอก ไปสมัครเข้าช่วยกองทหารพี่ชายนางเอกเป็นหัวหน้ากอง แต่พี่ชายไม่รับ คุณหญิงจันทร์ พอกวา "หางฝ่ายชายเขานี้ไม่รับ ก็ลองไปสมัครทางฝ่ายหญิงแน" สุกจิทต์ จึงไก้พบกับเนื่อง นางเอก

แสงเคื่อน แม่นางค์ แสงเง็บเป็น เนื่อง นางเอก
มรณะ เส้าลักษณ์ แสงเง็บเป็น สุกจิทต์ พระเอก

สุกจิทต์
เนื่อง
สุกจิทต์

เนื่อง

"ฉันเป็นนายกอง จะนำเรือขึ้นเนย ๆ เป็นเพื่อนเล่นไม่ได"
เนื่องคุมพี่เลี้ยงและน้อง

เนื่อง เวลาตนีจันหลังจะไรมนคงทกอย่าง นิกถึงไกอย่างเดียวแต่ประทศชาติเท่านั้น
 คุณหญิงมูก เอ้า จะรับเขานหรือไม่รับละแมเนื่อง
 เนื่อง ในรับประทานเจ้าค
 สุกจิตต์ แล้วกันซิ ทำไม่จนจะไก่มีโอกาสทำการรบเพื่อชาติน้ำเมืองกับเขางang ล่ะ
 เนื่อง คนจน ๆ เท่านั้นแหลกจะที่ไปรบ พวkmังมีนัง เขายไม่อกรบหรอก
 คุณหญิงจันทร์ รับเขาไว้หนอยซึ่งเนื่อง จะมอบให้เขาทำหน้าที่อะไรได้
 เนื่อง (หยกตรอง) เจ้าค เอาตกลง ไปอยู่กองสะเปียงหุงขาวตามแบบส่งทหารที่ไปรบ
 สุกจิตต์ แต่พอกองการอกรบ
 มูก เดียงนายกองเขาไม่ได้ เขายไม่ไปอยู่กองสะเปียงก็ต้องไปอยู่กองสะเปียง
 (ปีพายเริ่มทำเพลง "กราวดลาง")
 จันทร์ เอ้า พรอมแล้วก็ไปลงมือทำงานได้ กองหนึ่งอกร้านหนาข้าศึก อีกกองหนึ่งรับ
 ปลูกคายเป็นที่มั่นไว้

(ระบบชุด "กราวดลาง" แสงไทย โรงเรียน "ยกวี" ของ ลักษ ศิลปบรรจง)

ปีพายทำเพลง "กราวดลาง"

คลางของเรากิครเชามายำ
 คลางเป็นนิของไทย
 เลือดไทยใจเด็คไม่เข็คตาม
 สลัชชีฟเพื่อชาติจันชาติใจ
 ชาติโคใจหาญูกรานมา
 กอกรรนทำทุกชรุกเชกแคน

จะทึกระหนำให้มันพ่ายแพ้ไป
 ใจศัตรูออกไป ชัย
 สงกรานต์แกลวากล้าจะหาไหน
 ไม่ให้ศัตรูมาคัดคน
 จะเคี่ยวสามัคคีหยับบันสน
 แกแคนให้พนแผนคินไทย

ตอนนี้ เป็นการแสดงให้เห็นถึงความฝ่ายหญิง เห็นเนื่อง กับ หญิงนักรบ อุยกวิกันในเวลา
 พอก กำลังจะรับประทานอาหาร สุกจิตต์ เป็นคนยกอาหาร (คนรีบฯ เผลงวนวรเชษฐ์)

เนื่อง เท่านั้นจะพอกินหรือ ไปเอาอาหารมาอีก (สุกจิตต์เข้าไปและนำอาหารมา)
 เร็ว ๆ หนอยซิ มัวช้าอยู่นั้นแหละ เขายไปรบนาเน็คเนื้อย พวkgongสะเปียง
 มัวอีดอยอย่างนี้ พวkgongจะเอาแรงที่ให้รอบคะ (สุกจิตต์หยุดยืนดู)
 ยืนอยู่เฉย ๆ ทำไม , ไป ไปเอาอาหารมาอีกซิ (สุกจิตต์เข้าไปเอาอาหารมา)
 เร็ว ๆ (สุกจิตต์ ใจให้ ทำอาหารล่อน ยืน และ เรียก "เนื่อง")
 อามาเรียกชื่อฉัน เก็บเสียให้เรียบร้อย (สุกจิตต์เก็บแล้วยกไปวางให้ แล้วนั่งอยู่)
 เนื่อง จะนานั้นอยู่ทำไม ถอยออกไป (สุกจิตต์ไป)
 เนื่อง นั้นจะไปไหน ไปไหนไม่ได้ ยังคงอยู่รับใช้อุยหนี (สุกจิตต์ยืนดู)

เนื่อง

จะมายืนมองบู๊หลังอยู่ในไก่ หันหน้าไปทางโน้น (สุกจิตต์หันหน้าเข้าหลับ)

(คนครีทำเพลงตั้งขึ้น คุณหลงกับน้องสาวเขานา)

จันทร์

หางนี้เป็นใบบาง แม่นেอง

เนื่อง

เรียบร้อย เจ้ากะ

มุกค์

กายแม่น่องถูกใจมือกินใช้หรือ

เนื่อง

ใบสรันแรงนักถูก เจ้ากะ

จันทร์

หางคนพ่ายของแม่น่องก์ไม่ถูกใจมือก็แล้ว ฉันไปเปลี่ยนมาเพื่อตะก์ เข้าบอก
ว่าเรียบร้อยคี

มุกค์

ชาศึกเห็นจะจวนหมคแรงแล้ว แปลว่าคราวนี้เรารับอยู่

จันทร์

แต่เราหวังเป็นฝ่ายรับอย่างเดียวเห็นจะไม่ไก่ ลองเป็นฝ่ายรุกให้สุดแรงลักษ์ที่
เห็นเป็นยังไง แม่น่อง

เนื่อง

เห็นดวย เจ้ากะ เรายังจะทำการแทกหักกันไก่แล้ว

จันทร์

เอ่า คงจะ ให้เข้าพิกผ่อนกันเลียบ พรุ่งนี้เรายากำลังเข้าตีตั้งแต่ ๑๐ ทุ่มจำไว้นะ
เจ้ากะ

เนื่อง

(คนครีตั้งขึ้น คุณหลงหั้งสองไป เนื่องเรียกสุกจิตต์มา เก็บของไปในเรียบร้อย
คนครีหยุด)

เนื่อง

วันนี้พอกเราเห็นด้วยกันมาก พิกผ่อนหลับนอนกันเลียบ พรุ่งนี้เราจะระดมกำลัง
เข้าตีตั้งแต่เช้าครู

ชลธ

คุณไนนอนหือรอก

เนื่อง

เอ่าเดอะ ฉันจะอยู่บ้านเอง ไม่เป็นไร่รอ กะลานี้ชาศึกถอนกำลังมากแล้ว
พรุ่งนี้เข้าตีเป็นชั่นนะแน หลับเลียบเด้อ เอากำลังไว้รับ ไปนอนเลียบทางที่ปูลูกราน
ไวโนนแนะไป ช่วง ๑๐ ทุ่ม ฉันจะปลูก

ปีพาทย์ทำเพลง "ขยอนนางรำ"

ทุกคนไปเข้าทางขวา เนื่องนั้นบานอยุคนเดียว

(สุกจิตต์โยลอกน้ำแล้วกลับหลบ เนื่องซักถาม ร่องถาม)

เนื่อง

ไกร ไกร ออภิมนี่ (สุกจิตต์เข้ามา ปีพาทย์หยุด)

เนื่อง

(เห็นแล้วแกลงถาม) ไกร

สุกจิตต์

พ่อง สุกจิตต์

เนื่อง

เข้ามาทำไน ไม่ใช่หน้าที่ของกองสะเบียงจะเข้ามาที่นี่ในกะลานี้
เนื่อง อย่าใจร้ายกับมานัก

เนื่อง

ฉันไม่ไกร้ายกับไกร ฉันไปทำอะไรให้

สุกจิตต์

นองลงโทย์เกินไป ที่เขาพ่อไปไว้กองสะเบียง

เนื่อง

มันลำบากนักหือที่กองสะเบียงนะ

สุกจิตต์

ไม่ใช่มูหะเรื่องลำบาก บุตรเป็นมูหะเรื่องพี่ไนไก่ทำหน้าที่นักรบอย่างแท้จริงขอให้
พ่อกรอบ ขอให้ไก่ตายเพื่อประเทศชาติใหม่คนอื่น ๆ เข้าบ้าง

- เนื่อง อยาเตยกะ เดี่ยวจะไม่ได้ครรลองมารถก
สุกจิทต์ เลิกพกเรื่องนั้นกันเสียที่เดอะ เนื่อง พรากเนื่อง รักเนื่องคนเดียว และจะรักเนื่องคนเดียว
เนื่อง ไปจนคลอชีวิต (สุกจิทต์ เข้าไปปูงเนื่องไปนั้น)
พ่ออุ่นไปเสียเดอะ อยาให้หนองทำนิคยะไรเลย นองรับลัญญาภพนี้อนไว้วจะไม่ทำนิค
อะไรอีก
สุกจิทต์ พี่จะไม่ออกไปจากที่นี่ จนกว่าจะจะอนญาตในพื้นกรอบเหมือนนักรบหงหลาย
เนื่อง เอา ตกลง
สุกจิทต์ (ขับเข้าใกล้) เนื่อง ตกลงแล้วหรือ เนื่องยังรักพี่อยู่หรือ
เนื่อง นี่ ฉันตกลงเรื่องรบ ฉันไม่ให้ตกลงเรื่องรัก
สุกจิทต์ แทร็กในระหว่างรบ ก็ไม่ได้ในใช้หรือเนื่อง
เนื่อง รบเสียก่อนชีคยะ แล้วจึงค่อยรัก คืนนี้ ๑๐ ทุ่ม เราจะยกเข้าบ้านค่ายพะมา ทำการให้
แทกหักในครั้งนี้
สุกจิทต์ คีที่เดียว เนื่อง ขอให้พี่ไนทำน้ำคนหงหลายออกรอบเดอะ
เนื่อง ตกลงกะ นี่พี่รับประทานอาหารเสร็จแล้วหรือยังกะ
สุกจิทต์ ไกรจะรับประทานໄกกะ นายกองเกรี้ยวราบทอย่างนี้ กองสะเบียงจะกินขาวลงคงหรือ
โถ นาสังสาร นองจะไปเอาอาหารมาให้พี่รับทานนะกะ
(ปี่พาทย์ทำเพลง ตนาราเชน្ត นองเข้าไปเอาอาหารมาให้สุกจิทต์ ขอเนื่องเข้ามา
ปี่พาทย์หยุด)
สุกจิทต์ เร็ว ๆ หนอยซิ ม้าชาอยันนั้นแหละ
สุกจิทต์ พี่สุกจิทต์
สุกจิทต์ อยามาเรียกชื่อฉันเป็นเพื่อนเล่นไม่ได
เนื่อง แหม ทำดูกะตัว
สุกจิทต์ เร็ว ๆ เข้าซิ กองสะเบียงเข้าหุงข้าวนานาเห็นด้หนอย พากพลบด้วยกันอ้ออย่างนี้ พาก
สะเบียงจะเอาแรงส์ให้หนุ่งขาวกะ
(เนื่องหัวเราะ และลงมือแกนขอชา)
สุกจิทต์ มนังตรน คงป้อนซิ ในป้อนไกรจะกินໄกกะ
(เกรื้องสายทำเพลง ตะบอยญุวน นองป้อนอาหารให้สุกจิทต์รับประทาน)

ด้วยคณศุภภาก ศัล ลิมนันโน

ท่านหัวไฟฟาร์ต ศรีสุธรรม
กฤษณะรอดทัยไม่ อันมีว่า
ห่มครอง กะปุ่ง กะปุ่ง ไทย
เกียรติศักดิ์ กะ กะ กะ ใจ ไม่ มอง หมาย

เด็กกล่อกร กัน กะ กะ
ผู้ มี ทาง ฝ่า ฟ่า ปี ภัก น โน ตาม
ด้วย ก็ คำ ว่า ดี ใจ สัด แสง
ท้า กะ แข่ง ดี ใจ ให้ รัก ใจ ใจ

มหาเทวี

ท่านไชยมนูบังคลอนของลักษณะเรื่อง "ราชมนู" เป็นการเกี่ยวพันระหว่างไทยกับเขมรแล้ว
คลอนต่อไปนี้จะให้ถัดคลอนเรื่อง "มหาเทวี" เป็นประวัติของวีรสตรีล้านนาไทย พระนางจิราประภา ได้
ทรงฝึกสอนคราวยอย่างรายแรง เพื่อรวมรวมชนชาติไทยให้เป็นปึกแผ่น

เชียงใหม่ไชยราวนกับกรุงศรีอยุธยาเป็นครั้งแรก เมื่อพุทธศักราช ๒๐๔๙ ชั่งนับถ้วนเวลา
นี้ได้ ๒๖ ปี ลักษณะเรื่องนี้ พลตรี หลวงวิจิตรวาทกการ ได้ทำขึ้นเพื่ออย่างพระคุณของพระมหาเทวี วีรสตรี
คนสำคัญอีกคนหนึ่งของไทย

บ.แสดงเป็น พระมหาเทวี

อภันตรี ประยุทธ์เจนี

บ.แสดงเป็น พระยาพิมานโลก

ร.อ. ปรานิษฐ์ ชุมพล

ตัดคลอนมาจากนากสุดท้ายของลักษณะ "มหาเทวี" คั้งจะไคการแสดงต่อไปนี้

(คนตัวร้ายสาดบาราลงเพลง "โขคมนุชย์" อย่างชา ๆ เรียบไป แต่เวลาพูด
ให้บรรยายอย่างเบา)

พระยาพิมานโลก

แล้วทำไม่พระนางไม่เรียกชาเจ้า

พระนาง

ให้คนไปตามแล้ว ไคความว่า เจ้าคุณชื่นมากับออก嫁กเมืองไปนานแล้ว สุกิลลัย
ที่จะตามให้หัน คิณนີกถึงเจ้าคุณมาก มันเป็นความผิดของคิณเอง ที่เร่งให้เจ้า-
คุณไปเร็วเกินไป

(นั่งประคีบฯ นั่ง)

พระยาพิมานโลก

แปลภาษาเจ้าไม่ให้ช่วยอะไรพระนางเลย

พระนาง

ช่วยชีคะ เจ้าคุณมาถึงในเวลาที่คิณกำลังทำงานเพื่อรวมชาติ เจ้าคุณช่วยให้
คิณรวมชาติไทยส่วนหนึ่งไคสำเร็จ เจ้าคุณไคช่วยชาติก็ต้องนับว่า ไคช่วยคิณ
ในส่วนสำคัญที่สุด

พระยาพิมานโลก

แท็กไม่ไคช่วยอะไรในความทุกขร้อนส่วนตัวของพระนางเลย

พระนาง

ช่างเตอะกะ เราเนิกถึงชาติคิภารานีกถึงส่วนตัว สิงที่คิณรักและหวังไปไม่ใช่
ตัวคิณ ไม่ใช่วิชีวิตของคิณ ส่วนที่คิณห่วงไปมากที่สุด คือชาติไทยหังชาติ
สำหรับส่วนตัวคิณ คิณจะไม่ล้มเจ้าคุณเลย คิณนີกถึงเจ้าคุณเสมอ และนີก
มากเกินไป จนคิณต้องหักห้ามใจ เพราะบางครั้งหัวใจมันนີกไปเกินเขตบท
ควรจะนີก

(คนตัวร้าย พยายามพิมานโลกคุกเข้าและกางแขนหักคอพระนาง พระนางจับมือไว้ และถอยอ้อมทาง
คนตัวร้าย)

พระนาง

อยานะกะ, เจ้าคุณคือของคิณ, เราเดินทางมาถูกถึงเพียงนี้แล้ว อย่าเดิน
ทางผิดเสียนะกะ

(คนตัวร้าย พยายามพิมานโลกปลอกห้ามอกศีรษะ)

พระยาพิมุโลก
พระนาง
พระยาพิมุโลก
พระนาง

ชาเจ้านำพระภานุปะหานไปนั่งกดับมาด้วย
เก็บไว้กอนก์ให้คง กองทัพหลวงมาด้วยไม่ใช่หรือจะ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเส็จมาบังคับกองทัพหลวง สมเด็จพระอนุชาติคำน
เส็จมาด้วย
คีเหลือเกิน เจ้าคุณไปกับคิณ ไปเชิญเส็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเชา
เชียงใหม่ (ปีพายุทำเพลง "มหาเทวี")

● "มหาเทวี"

พระยาพิมุโลก (ผู้ร้อง)

เมื่อพระมหาเทวี วีระสตรี

ทรงกอบกิจใหญ่ไฟศาด

เชียงใหม่ ใจความชื่นนาน เพาะ rage ทรงจักการ

ในรวมกับครึ่งบุญญา

แม่เหตุร้ายนาน ก้าลพันฝ่า

อุปสรากหนานลังหง明珠

เนชัยภัยในคิดยันผวน ทรงสัชชวน

รวมชาติชาวไทยทั้งปวง

พระ เกี้ยวศิริ เสือกล้า เคลือสวาง พระคุณใหญ่หลวง

แทนบุชนชาติไทยสยาม

ชาติจักรารักษ์พระนาม เทอดไวดวยความ

ເກารพรักยิงยืนนาน

(คนตรีสากลทำเพลง "นครเชียงใหม่")

พระนางเป็นตนเสียง พromo ควยราชบำออกร้อง และ รำ)

แสดงโดย นักเรียนโรงเรียนสตรีจำนวนครึ่งพัน ครุยความกรุณาจาก อาจารย์อังคณา สุวรรณปาล
อาจารย์ใหญ่ และ
คุณจำนวนครึ่ง สุวรรณปาล เจ้าของโรงเรียน ตั้งอยู่ที่ถนนคินแคน พระนคร

"นครเชียงใหม่"

พิงค์คนคร	สมน้ำมกร	นคร เชียงใหม่
รุ่งเรือง ช้านาน	เป็นเมืองโบราณ	ແຫຍງ ສคิล
มีดอย สูงเคน	เต็ม่อน จะเป็น	ເຕົ່ອງເຫດ ເກີຍກິໄທ
คงไม่ ก็สวຍ	บ้านเมือง ก็งาม	ສມສັກດີ ສມนาນ ຂອງລານนาໄທ
	(สร้อย)	
เขตไทย ขยาย	พอกขุน เมงราย	ນາສ້າງ ชັ້ນໄວ
พอกขุนราม คำแหง	ชวยศักดิ์ ช่วยแปลง	ຽມເນື່ອງ ໃຫ້ໃນ

พระบานา เช้ากรอง	ตั้งสอง สามครั้ง	เชียงใหม่ ก็ยัง เป็นเลือด เนื้อไทย
เป็นเมือง สีล้อมรอบ คนดี บึงลำ		ไม่แพ้ เมืองใด
แหล่งวัฒนธรรม	มีศิลป์ ปกรณ์	สมเป็น เมืองใหญ่
อันเมือง เชียงใหม่	หัวใจ ประเทศไทย	เรื่องซื้อ ลือเชษ มีชรัญช่องไทย

ลำดับสุดท้าย เป็นการแสดงทักษะตอนเลือกมาจาก "พ่อขุนรามคำแหงมหาราชา" รายงาน

ผู้แสดงคงดังนี้

เจิม กนิษฐ์	แสดงเป็น	พอขุน
เป้าว พิชัยรัตน์ วงศ์กรรณ	แสดงเป็น	หาญใจเพชร
ยังคง เสาวลักษณ์	แสดงเป็น	เบ็คจัสกราม
พร้อมด้วยทหาร		

จากที่ ๕

เป็นจักษุทางประเพณี เห็นเรื่องฝ่ายสุโขทัยอยู่ในด้านหนึ่งของเรื่อง และเห็นหัวเรื่องของเรื่อง
ฝ่ายศรีวิชัยทางก้านหลังไก่ ๆ เปิดฉากเป็นเวลาพอบคำ มีพายุ ทำให้เรือโคลงได้
ผู้แสดงมี พอขุน หาญใจเพชร พร้อมด้วยทหารฝ่ายสุโขทัยพอสุมควร กำลังเตรียมพร้อมใน
การรบ

คนตรีทำเพลง.....

หาญใจเพชร	ชาแต่พอขุน ควยเดชะพระบารมีของพอขุน พากศรีวิชัยตอนกำลังลงมากแล้วพระเจ้าคี แต่เบ็คจัสกรามทำไม่ถึงยังไม่กลับมา ชาเจ้าเห็นว่าถึงเวลาแล้วที่จะทำการให้แตกหัก
พระเจ้าชา	พอทำแล้ว พอใช้ให้ในเบ็คจัสกรามไปเยาเรือข้าศึก พ่าวางแผนการเรียบร้อยทุกอย่าง ต่อไปนี้หาญใจเพชร คุณทหารของเราทำงานให้ทันนี้ เยาคายศรีวิชัย กองกวนให้โกรัง ความเดือดร้อนทุกหนทุกแห่ง พากที่มาดืออำนาจปักกรองคนไทย ทองปรบให้ราบ -
พอขุน	เรียน ลูกพอทุกคนต้องพยายามเข้าเมืองนครศรีธรรมราชให้โดยเร็ว เลือกเนื้อ ^{ช่อง} เชือกไทยของเรากำลังรอคอยเราอยู่แล้ว
หาญใจเพชร	พระเจ้าคี ทหาร ทำการบัญชาของพอขุน เพาคายศรีวิชัย ทำลายให้ราบเรียบ อย่างที่มีอะไรเหลืออีกต่อไป
ทหาร	เรือศรีวิชัยกำลังมุ่งตรงมาทางเราแล้วพระเจ้าคี (เรือศรีวิชัยแล่นออกนาคราชรึ่งคำ และเห็นไฟใหม่เรือ)
พอขุน	ทหารเตรียมพร้อม (ทหารเอะอะกัน)
ทหาร	เรือศรีวิชัยไฟใหม่พระเจ้าคี ถ้าเบ็คจัสกรามจะไปเยาเรือข้าศึกโกรังแล้ว พระเจ้าคี

- พอชุน เอ้ารีบส่งเรือตามไป กรุงไจหลานชายของก็
(ทหารพาณัต្តเรือครึ่งปีที่กำลังไฟไหม้ และมีทหารคนหนึ่งบอกว่า)
- ทหาร เรือเผ็คจส่งครามกลับมาแล้ว พระเจ้าคํ
หมายใจเพชร เผ็คจส่งครามเป็นยังไงบ้าง
- พอชุน (ทหารพูด) เผ็คจส่งครามซึ่งปลอมตัวเป็นทหารครึ่งปี มีชนเผ่าบลัง แบกขันมา
จากเรือ หมายใจเพชรวิงไปประคอง
- พอชุน เผ็คจส่งคราม หลานรัก (เผ็คจส่งครามทรงตัวยกมือไหว้ แล้วลงทรงพอชุน
พอชุนเข้าประคอง)
- ทหารที่เป็นภรรยา เรือเผ็คจส่งครามรายงาน
พอชุน ชาแต่พอชุน หลังจากที่เผ็คจส่งครามໄ�回ไปปลอบเพาเรือสำราญแล้ว ตอนแรกลับ
ไกดูกันของชาศึก ชาเจ้าหงส่องได้รับบาดเจ็บทันที สุดแท้จริงพระกรุณาพระเจ้าคํ
(ปีพายทำเพลงโศกอย่างเบา ๆ)
- พอชุน หลานรัก หลานได้ทำหน้าทูลผู้ชายอย่างสมเกียรติ เช่นเดียวกับพ่อของเจ้า ขอให้
หลานภาคภูมิใจ
- เผ็คจส่งคราม (โดย ๆ ยกมือไหว้) ชาเจ้าขอถวายบังคมถวาย ขอให้ครึ่งปีแพ้ แพ้อำนาจ
ขอให้ในครรศีธรรมราชปลดภัยอันตราย ชาเจ้ายังเป็นหวง.....
- พอชุน หลานไม่คงเป็นหวงอะไร ขอให้นึกถึงชาติ นึกถึงศาสนា พระรัตนตรัย
- เผ็คจส่งคราม (คืนคำ) พอชุนได้พระราชนิษฐาบทหารเอกสารเลมน์แกชาเจ้า ให้ทรงสอนวิชาการรบ
แกชาเจ้า บันนี ชาเจ้าไม่ใช่โอกาสจะได้ใช้คำเลมน์ให้เป็นประโยชน์ต่อไปอีกแล้ว
ชาเจ้าขอถวายคืน
- พอชุน (รับคำ) การพยายามสานรับเป็นความพยายามของคนที่สุดที่หลุกผู้ชายจะได้ประ-
สฟได้ ขอให้หลานรักแต่ใจ ถ้าชาตินี้มีจริงขอให้เจ้างมาก เกิดเป็นลูกของพ่อ
- เผ็คจส่งคราม (พูดตัวชี้นามอุดเหวน) ชาเจ้าขอฝ่าแหหงวนนี้ไปให้แม้ และขอช่วยบอคแม
ชาเจ้าขอกราบเทาถวาย
- พอชุน (กุมลงใกล้เผ็คจส่งคราม) เจ้าไม่ตาย เจ้าต้องอยู่กับข้าบันนีนั้นแน่นอนในที่นี้
- เผ็คจส่งคราม (พูดตัวชี้อีกครั้ง ร้องเรียก) พอ..... พอ..... (ล้มลงขาดใจตาย)
- พอชุน (พอกลับครึ่งปี แสดงความเสียใจ เสียหาย)
- พอชุน ก้าวมันเป็นยังไง เข้ามองชาตากอย่างนี้เสียเรื่อย ภรรยาเรามีภาระทองจาก
ภูมิไป รักลูก ๆ ก็จากไป รักหลาน ๆ ก็จากไปเสียอีก แทรกตัวแล้ว ภูมิใจให้หลานกู
ให้สละชีวิตเพื่อพื่นของชาวนครรรษีธรรมราช เพื่อชาติไทยที่รักของเรา
- (โดย ๆ วางแผนเผ็คจส่งคราม)
- ทหาร ขอให้เกียรติในการกระทำของเผ็คจส่งครามครั้งนี้ เขาเกิดเป็นลูกผู้ชาย
เขาโคตรายอย่างลูกผู้ชาย ตายในที่รบ เข้าถวายเพราะปฏิบัติความกำลังของเมืองที่พ
นับเป็นตัวอย่างที่ดี ตอบไปเบื้องหน้าขอให้เลือกเนื้อเชื้อไทย รักพื่นของชาวไทย รัก
ความเป็นไทยยิ่งชีวิตจิตใจ เสียสละ กล้าหาญ ไม่กลัวตาย เช่น เผ็คจส่งครามนี้

ถึงแม้ชีวิตร่างกายจะแตกตับล้วงลับไป แต่ชาติไทยจะต้องยืนยงคงไว้ชัวกัลปาวสาน

(คนไทยสากลเริ่มบรรเลงเพลง "พุทธบูชา" ร้องภายในนาคน้ำเพาะสร้อย) "ถึงคัวจะตาย ถึงใจ
จะขาด ก็อย่าให้ชาติของเราดะคราย พี่น้องทั้งหลายช่วยกันรักษาชาติไทย"

oooooooooooo

นางสาวไทยทั้ง ๔ พ.ศ. และ คณะตำราจ หาร และผู้แสดงหุกคนคงແດวย

(คนไทยสากลบรรเลงเพลง "มหาชัย")

เพลงมหาชัย

ขออวยชัยให้ชาติไทย
ทุกหนแห่ง ให้พลเมือง
เดลิงเกียรติ กรุงไทย
รัฐธรรมนูญ จงสดิค
ขอไทยเราอยู่ยืนยง
จงประเสริฐชัย
มีพระเกียรติเกรียงไกร
ท้าเขตแดนนคร

เรารุ่งเรือง
จงนำสุกและสมบูรณ
ยิ่งใหญ่และพร้อมมูล
สุภาพร
ขอองค์กษัตริย์ไทย
อันบาร
ยิ่งใหญ่ลือชาติ
พบแดกความสวัสดิ์

๗ ๘

+++ + + + + + +